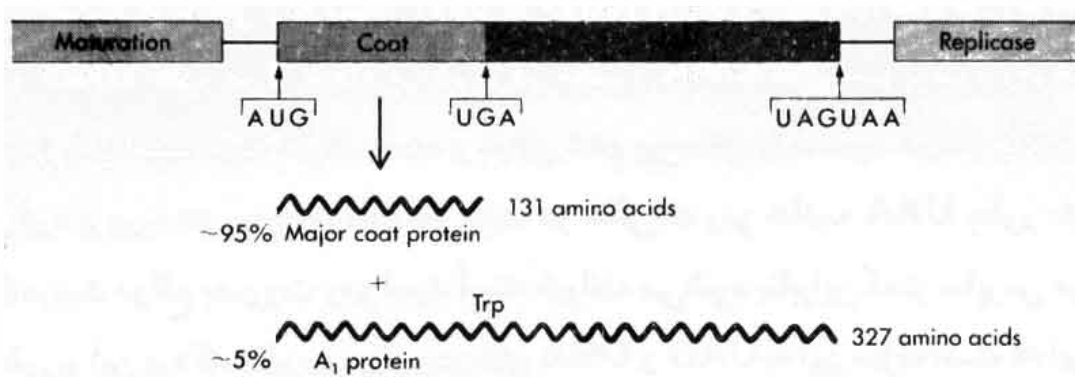

سوپرسورهای بی معنی قادر به خواندن پیامهای خاتمه هستند.

در ساپرس بی معنی یک نوع رقابت بین $tRNA$ های سوپرسور و عوامل رهاکننده وجود دارد. در هنگام خوانده شدن $mRNA$ توسط ریبوزوم اگر یک رمز خاتمه در جایگاه A قرار گیرد، یا بیوسنتز پروتئین خاتمه پیدا می کند یا اینکه ادامه می یابد (بسته به اینکه کدامیک $tRNA$ های سوپرسورهای و یا عوامل رهاکننده زودتر در جایگاه A قرار می گیرند). ساپرس رمزهای خاتمه UAG, UGA بطور موثر انجام می گیرد. در حضور $tRNA$ های سوپرسور رمزهای فوق بعنوان رمز یک اسید آمینه خوانده شده و بجای ختم بیوسنتز، یک اسید آمینه بجای رمز خاتمه قرار می گیرد و بیوسنتز پروتئین ادامه می یابد. در حالی که رمز خاتمه UAA بطور متوسط بین 1 الی 5 درصد مواقع بصورت رمز اسید آمینه خوانده می شود بنابراین کمتر ساپرس می شود. ابتدا فرض بر این بود که ساپرس موثر رمزهای UAG, UGA به این منزه است که این دو کمتر به عنوان رمز خاتمه مورد استفاده قرار می گیرند. اگر آنها بطور معمول در انتهای همه ژنها قرار می گرفتند شاید در حضور $tRNA$ های سوپرسور بعضی از پروتئینها در اندازه های بزرگتر و غیر طبیعی ساخته می شدند و رشد سلول مختل می شد. اما اطلاعات بدست آمده از ردیف نوکلئوتیدهای ژنها نشان می دهد که برعکس، رمزهای UAG, UGA به وفور بعنوان رمز خاتمه مصرف می شود. از طرف دیگر استفاده از رمزهای خاتمه مضاعف (قرار گرفتن دو رمز خاتمه در کنار یکدیگر) در سلول نادر است. بنابراین علت اینکه چرا رمز خاتمه UAA کمتر ساپرس می شود نامعلوم است و مشخص نیست که چرا سوشهای سلولی که رمز خاتمه UAA دارند در محیط کشت به کندی رشد می کنند. از طرف دیگر معلوم نیست که با وجود استفاده مکرر از رمزهای خاتمه UAG, UGA چرا پروتئینهای غیرطبیعی طویل در سلول ساخته نمی شوند.

نکته مبهم دیگر در مورد سوپرسور بی معنی این است که ردیف نوکلئوتیدهایی که در اطراف رمز خاتمه قرار دارند چه تاثیری در ساپرس (ادامه بیوسنتز) دارند. اثریک *tRNA* سوپرسور با توجه به ردیف نوکلئوتیدهای اطراف رمز خاتمه ممکن است حتی تا 10 برابر تغییر کند. همچنین شرایط فوق فقط منحصر به سلولهایی که *tRNA* های سوپرسور دارند نمی شود و کاهش میزان خوانده شدن یک ژن از طرق غیر وابسته به *tRNA* های سوپرسور نیز اهمیت بیولوژیک دارد. برای مثال هنگام ترجمه ژنوم *RNA* باکتریوفاژ *QB* دو پروتئین پوششی، یکی پروتئین اصلی (وزن مولکولی 14000) و دیگر پروتئین فرعی (وزن مولکولی 38000) ساخته می شود. انتهای آمین هر دو پروتئین یک جور است. پروتئین فرعی با قرار گرفتن اسیدهای آمینه تریپتوفان به جای رمز خاتمه و ادامه بیوسنتز بوجود می آید (شکل 1) در نتیجه 5 درصد مواقع پروتئین طول تری ساخته می شود که برای تشکیل ذرات ویروس حیاتی است.

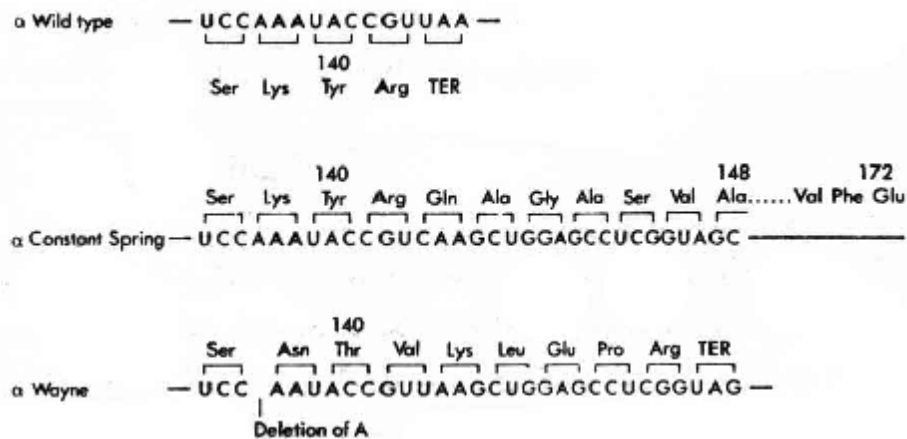
شکل 1: شمای قسمتی از ژنوم باکتریوفاژ *QB* خوانده شدن یک رمز خاتمه (خاموش شدن طبیعی) منجر به تولید

پروتئین پوششی فرعی می شود (پروتئین A_1). بعد از اینکه بجای رمز خاتمه *UGA* اسید آمینه تریپتوفان قرار گرفت 195 رمز

دیگر خوانده می شود و سپس با برخورد به رمزهای خاتمه سنتز پروتئین خاتمه می یابد.

جهش در رمزهای خاتمه

ممکن است بعضی اوقات رمز خاتمه یک ژن در اثر موتاسیون تبدیل به رمز یک اسید آمینه شود و قسمتی از نوکلئوتیدها که بطور معمول در انتهای 3' قرار می‌گیرد و بیان نمی‌شود در اثر موتاسیون رمز خاتمه، بیان شده و رشته پروتئین طویل‌تری تولید گردد. اولین نمونه موتاسیون فوق در ژن زنجیره آلفای هموگلوبین انسان شناسایی شده است. رشته آلفای هموگلوبین 141 اسید آمینه دارد و با رمز *UAA* بیوسنتز زنجیره خاتمه می‌یابد. اما با قرار گرفتن *C* به جای *U* در رمز خاتمه *UAA*، اسید آمینه گلوتامین بعنوان اسید آمینه شماره 142 قرار گرفته و بیوسنتز رشته ادامه می‌یابد و رشته‌ای ساخته می‌شود که 172 اسید آمینه دارد (شکل 2).

شکل 2: منشاء قسمت اضافه زنجیره آلفای هموگلوبین (هموگلوبین کانستنت اسپرینگ) ناشی از تبدیل نوکلئوتید *U* به *C* در رمز خاتمه *UAA* است. زنجیره طویل آلفای دیگری پیدا شده است که نوکلئوتید *A* در رمز 139 (لیزین) حذف شده است و بنابراین از این نقطه قاب رمزها عوض شده بطوری که دیگر رمز خاتمه *UAA* از بین رفته و در جایگاه رمز 147 رمز خاتمه *UAG* قرار گرفته که زنجیره آلفای واین را بوجود می‌آورد.

قبل از اینکه ردیف کامل نوکلئوتیدهای *mRNA* زنجیره آلفا شناسایی شده باشد. معلوم بود که در

انتهای 3' مولکول *mRNA* زنجیره آلفا 93 نوکلئوتید وجود دارد که معمولاً ترجمه نمی‌گردد.

سپرس بدمعنی از طریق RNA ناقل

مهار موتاسیونهای بدمعنی یا بی‌معنی از طریق موتاسیون مولکولهای *tRNA* انجام می‌گیرد. برای مثال یک موتاسیون در ژن آنزیم تریپتوفان سنتتاز باعث جایگزینی گلیسین و آرژینین شده و آنزیم غیر فعال می‌شود. با اینحال ممکن است موتاسیون در جایگاه آرژینین رخ داده و دوباره گلیسین در همان محل قرار گیرد و آنزیم فعال شود که به این حالت از بین رفتن اثر موتاسیون می‌گویند. البته این عمل با راندمان کمتری انجام می‌گیرد. حتی با وجود فعالیت ژن سوپرسور آنزیم‌های فعال و آنزیم‌های غیرفعال هر دو سنتز می‌شوند. مطالعات نشان داده است سپرس موتاسیون با مولکولهای *tRNA* ارتباط دارد. با انجام کروماتوگرافی مشخص شده است که همراه مولکول *Gly-tRNA* مولکول *tRNA* دیگری نیز وجود دارد که ظاهراً در اثر موتاسیون جایگاه آنتی‌کدون آن تغییر یافته است. در سلول کلی‌باسیل سه نوع *tRNA* برای اسید آمینه گلیسین وجود دارد که چهار نوع کدون مخصوص گلیسین را تشخیص می‌دهد (جدول 1).

جدول 1: مولکولهای $Gly-tRNA$ کلی باسیل. $tRNA$ های موتاسیون یافته گلیسین را بجای آرژینین

قرار می دهند.

ژن	محصول $tRNA$	آنتی کدون	کدون گلیسین	ژن سوپرسور	آنتی کدون	کدون آرژینین
$glyU$	$tRNA1^{Gly}$	$3'-CCC-5'$	GGG	$glyU_{su}$	$3'-UCC-5'$	AGA یا AGG
$glyT$	$tRNA2^{Gly}$	$3'-CCU-5'$	GGA	$glyT_{su}^*$	$3'-UCU-5'$	AGA
			GGG			AGG
$glyV$	$tRNA3^{Gly}$	$3'-CCA-5'$	GGU			
			GGC			

* سوش حاصل از این موتاسیون بخوبی رشد نمی کند (موتاسیون نیمه کشنده است). عامل اصلی در بیان ناقص GGA

نامعلوم است.

یکی از $tRNA$ های ذکر شده $Gly-tRNA1$ نام دارد که کدون GGG را تشخیص می دهد. از طرف دیگر مولکول $Gly-tRNA2$ علاوه بر کدون GGG کدون GGA را نیز تشخیص می دهد. بنابراین می توان گفت که عدم حضور مولکول $Gly-tRNA1$ خطر جدی برای حیات سلول بوجود نمی آورد و اگر آنتی کدون آن از $3'-CCC-5'$ به $3'-UCC-5'$ تبدیل شود کدون AGG که مخصوص اسید آمینه آرژینین است بیان می شود و در عین حال کدون مخصوص گلیسین نیز توسط مولکول $Gly-tRNA2$ بیان خواهد شد.

موتاسیونهای دیگری نیز ممکن است باعث تغییر آرایش فضایی $tRNA$ شوند و در نتیجه بخاطر همین تغییر، اشتباهی توسط آنزیم آمینواسیل- $tRNA$ سنتتاز انجام شود و یک اسید آمینه ناخواسته بر روی مولکول $tRNA$ ناجور سوار شود.